

РЕШЕНИЕ

№ 2919

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **1069** по описа за **2022** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството и е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. К. С.-Р. – С., [улица], срещу решение от 12.01.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 14015/2020 г. от СРС,НО – 18-ти състав.

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш серия К № 1765177 на СДВР, с който на касатора за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 400 лв. , на основание чл.189, ал.4, във вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения, липса на мотиви и неизяснена фактическа обстановка. Не са анализирани събраните доказателства и не е посочено кои от тях съдът кредитира. Неправилно районният съд препраща към мотивите в самия електронен фиш. В нарушение с процесуалните си задължения съдът не е уважил искането на касатора за представяне на схема на движението на процесния пътен участък. Прави възражение за изтекла давност.

Ответникът - редовно призован, не се явява и не се представлява. От процесуалния представител на същия са постъпили писмен отговор и писмени бележки, в които оспорва жалбата като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана. Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Настоящата инстанция намира, че оспореното въззивно решение е постановено в нарушение на материалния закон.

За разлика от гражданското право, където погасителната давност не се прилага служебно (чл. 120 от ЗЗД), давността в административнонаказателното право се прилага служебно.

В ЗАНН няма изрична уредба на абсолютната погасителната давност за извършено административно нарушение. Съгласно чл.11 ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Давността безспорно е обстоятелство, изключващо отговорността. В този смисъл е и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълкувателно дело № 1/2014 Г., ОС на НК на Върховния касационен съд и I и II колегия на Върховния административен съд, което в т.2 постановява, че разпоредбата на чл.11 ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК.

Погасяването на наказателното преследване по давност е уредено в чл.80 и чл.81 от НК. Чл.81, ал.3 НК регламентира т. нар. абсолютна давност, която е обстоятелство, което изключва административнонаказателното преследване. Съгласно този законов текст независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. В чл.80, ал.1, т.5 НК срокът е три години, т.е. абсолютната давност настъпва с изтичането на четири години и половина. Датата на извършване на нарушението е началото на абсолютния давностен срок.

В настоящия случай се касае до невлязъл в сила електронен фиш. Нарушението е извършено на 29.09.2017 г. Съгласно разпоредбите на чл.81, ал.3 НК, във вр. чл.80, ал.1, т.5 НК давностният срок от четири години и половина е изтекъл на 29.03.2022 г., обстоятелство, което към настоящия момент изключва административнонаказателното преследване.

С оглед изложеното съдът намира, че въззивното решение и оспорения електронен

фиш НП следва да бъдат отменени, а административнонаказателното производство прекратено поради изтекла давност.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 12.01.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 14015/2020 г. от СРС, НО – 18-ти състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:.

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К № 1765177 на СДВР, с който на М. К. С.-Р., за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 400 лв., на основание чл.189, ал.4, във вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :